Mior Azrul Husairi bin Abdul Aijik lwn Muhamad Zafry Farhan bin Mohd Fadzil

MAHKAMAH TINGGI (IPOH) — RAYUAN SIVIL NO AA-12BNCVC-21–11 TAHUN 2017
MOHD RADZI HARUN PK
28 OGOS 2018

Tort — Kemalangan jalan raya — Rayuan terhadap kuantum dan liabiliti — Rayuan balas terhadap kuantum — Kemalangan antara dua motosikal — Responden/plaintif mengalami kecederaan teruk dan menuntut ganti rugi am dan khas — Hakim mahkamah sesyen memutuskan perayu/defendan 100% bertanggungan dalam kemalangan jalan raya di antara perayu/defendan dan responden/plaintif — Prinsip 'good gracious, is that the sum which has been awarded' — Sama ada dapatan fakta dan undang-undang oleh hakim mahkamah sesyen adalah betul

Suatu kemalangan telah berlaku antara motosikal yang ditunggang oleh responden/plaintif dengan motosikal yang ditunggang oleh perayu/defendan pada 24 Mac 2016 lebih kurang jam 7.40 pagi di persimpangan Jalan Kompleks Sukan-Lebuh 5, Ipoh, Perak. Menurut versi responden/plaintif, beliau menunggang motosikalnya dari rumahnya di Chemor untuk ke tempat kerja beliau. Tatkala sampai di mulut simpang di Jalan Kompleks Sukan-Lebuh 5, tiba-tiba motosikal yang ditunggang oleh perayu/defendan, yang berada di sebelah kiri motosikal responden/plaintif, membelok ke kanan ke Lebuh 5, memasuki laluan responden/plaintif tanpa memberikan isyarat. Ini menyebabkan berlaku pelanggaran antara kedua-dua motosikal tersebut, dan mengakibatkan responden/plaintif cedera parah. Mengikut versi perayu/defendan pula, tatkala berada di tempat yang sama seperti dinyatakan oleh responden/plaintif, beliau hendak membelok ke kanan masuk ke arah Lebuh 5, dan memberi isyarat tangan semasa berada di kiri jalan. Tiba-tiba motosikal yang ditunggang responden/plaintif datang dari arah belakang telah melanggar motosikal perayu/defendan dan mengakibatkan beliau cedera dan luka di beberapa bahagian tubuh badan. Hakim mahkamah sesyen yang bijaksana ('HMS') memutuskan perayu/defendan adalah 100% bertanggungan atas kemalangan yang berlaku. Oleh itu, rayuan ini oleh perayu/defendan mengenai isu kuantum dan liabiliti. Responden/plaintif mengemukakan rayuan balas terhadap keputusan HMS berkaitan isu kuantum.

Diputuskan, menolak rayuan perayu/defendan dengan kos dan membenarkan rayuan balas responden/plaintif:

(1) Dapatan HMS mengenai bagaimana kemalangan berlaku adalah konsisten dengan keterangan saksi berkecuali, Sarjan Mohd Tajuddin Abdul Latif, pegawai penyiasat ('SP1'). Dapatan fakta dan undang-undang yang dibuat oleh HMS mengenai isu liabiliti adalah betul. Oleh itu, tiada sebab untuk menganggu dapatan HMS bahawa perayu/defendan adalah 100% bertanggungan atas kemalangan yang berlaku pada 24 Mac 2016 dan rayuan perayu/defendan mengenai isu liabiliti adalah ditolak (lihat perenggan 23–24).

(2) Setelah mengambil kira semua alasan HMS dalam alasan penghakiman mengenai award yang diberikan, mahkamah mendapati timbul soalan 'good gracious, is that the sum which has been awarded' dan oleh itu kuantum yang wajar untuk diawardkan kepada responden/plaintif, berdasarkan kiraan liabiliti 100% terhadap perayu/defendan, adalah seperti dinyatakan di ruang ke-5 dalam Jadual 3 (lihat perenggan 33).

(3) Jumlah ganti rugi yang diawardkan oleh HMS secara bersekali bagi kecederaan 'Grade V Splenic' dan kecederaan buah pinggang di bahagian kiri sebanyak RM50,000 diubah kepada RM30,000 bagi kecederaan 'Grade V Splenic' dan RM30,000 bagi kecederaan buah pinggang di bahagian kiri, yakni dengan jumlah keseluruhan RM60,000 bagi kedua-dua kecederaan ini (lihat perenggan 40).

(4) Walaupun 'contusion' secara sendirinya tidak membawa kepada kecacatan, tetapi kecederaan 'bilateral base lung contusion', 'left psoas' dan 'iliacus muscle contusion' ini hendaklah dilihat dalam perspektif keseluruhan kecederaan yang dialami responden/plaintif. Ketiga-tiga kecederaan ini adalah berkait rapat dan menyumbang kepada faktor masa yang lama diambil untuk pemulihan penuh responden/plaintif. Berdasarkan faktor-faktor di atas, mahkamah memutuskan untuk memberi award berjumlah RM10,000 bagi kecedaraan 'bilateral base lung contusion' dan RM15,000 untuk 'left psoas' dan 'iliacus muscle contusion' (lihat perenggan 44–45).

(5) Walaupun HMS telah mengawardkan kepada responden/plaintif sejumlah RM28,800 untuk kehilangan pendapatan sebenar, responden/plaintif telah berjaya menunjukkan kehilangan pendapatan masa hadapan beliau, yang bukannya berdasarkan suatu kiraan yang 'remote' atau spekulatif. Award bagi kehilangan pendapatan masa hadapan untuk responden/plaintif dibenarkan atas kiraan RM900 sebulan x 12 bulan x 5 tahun dengan jumlah keseluruhan sebanyak RM54,000. Pembayaran bagi kos untuk ahli keluarga membantu responden/plaintif menjalani kehidupan harian dan membawa responden/plaintif untuk rawatan susulan pada kadar 'lump sum' berjumlah RM5,000 juga dibenarkan (lihat perenggan 53–55).

[English summary

An accident occurred between a motorcycle ridden by the respondent/plaintiff and a motocycle ridden by the appellant/defendant on 24 March 2016 at 7.40am at the junction of Jalan Kompleks Sukan-Lebuh 5, Ipoh, Perak. According to the respondent/plaintiff version, he rode his motorcycle from his home in Chemor to his place of work. When arrived at the junction of Jalan Kompleks Sukan-Lebuh 5, suddenly the motorcycle ridden by the appellant/defendant, who was to the left of the respondent/plaintiff's motorcycle, turned right to Lebuh 5, entered the respondent/plaintiff's path without signaling. This caused a crash between the two motorcycles, and resulted in the respondent/plaintiff severely injured. According to the appellant/defendant's version, when at the same place as stated by the respondent/plaintiff, he was about to turn right into Lebuh 5, and gave a hand signal while on the left side of the road. Suddenly the motorcycle ridden by the respondent/plaintiff came from behind and crashed the motorcycle of the appellant/defendant and caused him injury and cuts to some parts of the body. The learned sessions court judges ('SCJ') decided that the appellant/defendant was 100% liable for the accident. Therefore, this appeal by the appellant/defendant on issues of quantum and liabilities. The respondent/plaintiff submitted a cross-appeal against SCJ's decision regarding quantum issues.

Held, dismissing the appellant/defendant's appeal with costs and allowing the respondent/plaintiff's cross-appeal:

(1) The HMS's findings on how the accident occurred was consistent with the evidence of a neutral witness, Sergeant Mohd Tajuddin Abdul Latif, an investigating officer ('SP1'). Findings of facts and laws made by SCJ on liability issues were correct. Therefore, there was no reason to disturb the SCJ's findings that the appellant/defendant was 100% liable for accidents on 24 March 2016 and the appellants/defendant's appeal on liability issue was denied (see paras 23–24).

(2) Having considered all the reasons by the SCJ in the judgment of the award, the court finds the question of 'good gracious, is that the sum which has been awarded' and therefore the quantum that was desirable to be awarded to the respondent/plaintiff, based on the 100% liability count against the appellant/defendant, was as stated in column 5 in Schedule 3 (see para 33).

(3) Total damages awarded by the SCJ together for 'Grade V Splenic' injuries and left kidney injury of RM50,000 was changed to RM30,000 for 'Grade V Splenic' injury and RM30,000 for kidney injury on the left, with a total sum of RM60,000 for both injuries (see para 40).

(4) Although 'contusion' itself did not lead to disability, the injury of

'bilateral base lung contusion', 'left psoas' and 'iliacus muscle contusion' should be seen in the perspective of the whole injury experienced by the respondent/plaintiff. These three injuries were closely related and contributed to a long time factor taken for the full recovery of the respondent/plaintiff. Based on the above factors, the court decided to award RM10,000 for the 'bilateral base lung contusion' and RM15,000 for 'left psoas' and 'iliacus muscle contusion' (see paras 44–45).

(5) Although SCJ had awarded the respondent/plaintiff a sum of RM28,800 for the loss of actual income, the respondent/plaintiff had succeeded in showing his loss of future earnings, which was not based on a remote or speculative count. The award for loss of future earnings for the respondent/plaintiff was allowed on the RM900 month x 12 month x 5 years amounting to a total of RM54,000. Payment for costs for family members to help the respondent/plaintiff live his daily life and to bring the respondent/plaintiff for follow-up treatment at a lump sum amount of RM5,000 was also allowed (see paras 53–55).]

Nota-nota

Untuk satu kes mengenai rayuan terhadap kuantum dan liabiliti, lihat 12(2) *Mallal's Digest* (5th Ed, 2017 Reissue) perenggan 2387.

Kes-kes yang dirujuk

Chan Sau Chuan v Choi Kong Chaw & Yap Yun Chan [1990] MLJU 9; [1991] 2 CLJ Rep 394, MT (dirujuk)

Chua Chong Cher v Teo Lang Keow & Ors [1970] 2 MLJ 27; [1970] 1 LNS 18, MT (diikut)

Govinda Raju & Anor v Laws [1966] 1 MLJ 188 (dirujuk)

Guan Teik Sdn Bhd v Haji Mohd Noor bin Haji Yakob & Ors [2000] 4 MLJ 433; [2000] 4 CLJ 324; [2000] 1 MLRA 617, MR (dirujuk)

Jangi Kor & Anor v Palanisamy [1968] 2 MLJ 81, MP (dirujuk)

Majlis Perubatan Malaysia & Anor v Asia Pacific Higher Learning Sdn Bhd [2018] 1 LNS 761, MR (dirujuk)

Mohamad Khirul Mizan bin Shafie & Anor v Yue Ah Kai [2002] 6 MLJ 471; [2002] 8 CLJ 672, MT (dirujuk)

Muhammad Nor Helmy Mohd Surah v Mohamad Syahamirul Aizat [2016] 5 CLJ 155, MT (dirujuk)

Murugan v Lew Chu Cheong [1980] 2 MLJ 139, MP (dirujuk)

Ngooi Ku Siong & Anor v Aidi Abdullah [1985] 1 MLJ 30; [1984] 1 CLJ Rep 294, MP (dirujuk)

Tay Koh Yat Bus Co Ltd v Chua Chong Cher & Ors [1972] 1 MLJ 183; [1972] 1 LNS 152, PC (dirujuk)

United Plywood and Sawmill Ltd v Lock Ngan Loi [1970] 2 MLJ 237; [1970] 1 LNS 164, MP (dirujuk)

Watt (Or Thomas) v Thomas [1947] 1 All ER 582, HL (dirujuk)

Hor Sook Yin (Lim Him Wee & Co) bagi pihak perayu.
Surendran Suppiah (Siti Asma'a Che Omar bersamanya) (Surendran dan Thiru) bagi pihak responden.

Mohd Radzi Harun PK:

PENGENALAN

[1] Di hadapan mahkamah ini, perayu/defendan merayu terhadap keputusan hakim mahkamah sesyen yang bijaksana ('HMS') pada 30 Oktober 2017 mengenai isu kuantum dan liabiliti apabila HMS memutuskan perayu/defendan adalah 100% bertanggungan atas kemalangan yang berlaku antara perayu/defendan dan responden/plaintif pada 24 Mac 2016.

[2] Responden/plaintif mengemukakan rayuan balas terhadap keputusan HMS berkaitan isu kuantum.

[3] Setelah meneliti segala nota keterangan saksi-saksi dan juga semua ekshibit yang dikemukakan sewaktu perbicaraan di hadapan HMS, mengambil kira alasan penghakiman HMS serta hujahan bertulis dan hujahan lisan peguam kedua-dua pihak, pada 12 Jun 2018 mahkamah ini memutuskan dapatan oleh HMS bahawa perayu/defendan adalah 100% bertanggungan atas kemalangan yang berlaku pada 24 Mac 2016 adalah betul. Oleh itu, rayuan perayu/defendan mengenai isu liabiliti dan kuantum adalah ditolak.

[4] Pada masa yang sama, mahkamah ini memutuskan untuk menerima sebahagian rayuan balas responden/plaintif mengenai kuantum melibatkan beberapa butiran di bawah kepala ganti rugi am dan ganti rugi khas yang diputuskan oleh HMS. Oleh itu, mahkamah ini memutuskan untuk mengubah kuantum bagi beberapa butiran tersebut seperti dinyatakan dalam Jadual 3 di perenggan 34 di bawah.

[5] Perayu/defendan tidak berpuas hati dengan keputusan mahkamah ini dan merayu ke Mahkamah Rayuan. Alasan-alasan yang menjelaskan bagaimana mahkamah ini membuat keputusan seperti dinyatakan adalah seperti berikut.

LATAR BELAKANG

[6] Fakta yang tidak disanggah oleh kedua-dua pihak ialah perihal suatu kemalangan telah berlaku antara motosikal No AJY 2825 yang ditunggang oleh responden/plaintif dengan motosikal No ADC 3582 yang ditunggang oleh perayu/defendan pada 24 Mac 2016 lebih kurang jam 7.40 pagi di persimpangan Jalan Kompleks Sukan-Lebuh 5, Ipoh, Perak.

A [7] Menurut versi responden/plaintif, (rujuk pernyataan tuntutan di ms 16–18 rekod rayuan, penyata saksi SP5 (responden/plaintif) di ms 66–67 rekod rayuan, keterangan saksi SP5 (responden/plaintif) di ms 16–20 rekod rayuan tambahan dan laporan polis responden/plaintif No Trafik Ipoh/020352/16 bertarikh 23 September 2016 (eksh P15) di ms 99 rekod
B rayuan), beliau menunggang motosikalnya dari rumahnya di Chemor untuk ke tempat kerja beliau di Pejabat Setiausaha Kerajaan Negeri Perak di Ipoh, Perak. Jika dilihat kepada eksh P1, Rajah Kasar tempat kejadian (rujuk ms 68 rekod rayuan), pergerakan responden/plaintif adalah di Lorong A dari arah
C selatan ke utara, (dari arah bawah rajah kasar ke arah atas rajah kasar). Tatkala sampai di mulut simpang di Jalan Kompleks Sukan-Lebuh 5, tiba-tiba motosikal yang ditunggang oleh perayu/defendan, yang berada di sebelah kiri motosikal responden/plaintif, membelok ke kanan ke Lebuh 5, memasuki laluan responden/plaintif tanpa memberikan isyarat. Ini menyebabkan berlaku
D pelanggaran antara kedua-dua motosikal tersebut, dan mengakibatkan responden/plaintif cedera parah. Bagi memudahkan rujukan mahkamah, eksh P1 (rajah kasar tempat kejadian) telah disalin dan diturunkan di bawah ini sebagai Gambar A.

E GAMBAR A

F G H

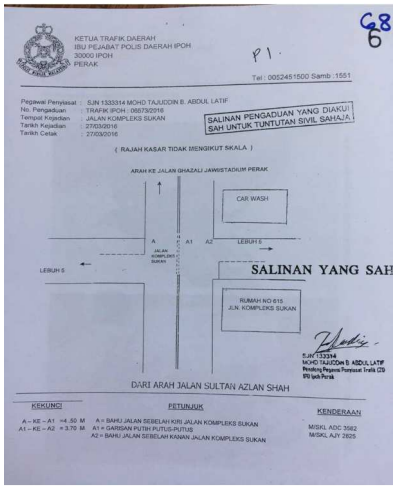

I [8] Mengikut versi perayu/defendan pula, tatkala berada di tempat yang sama seperti dinyatakan oleh responden/plaintif, iaitu di persimpangan Jalan Kompleks Sukan-Lebuh 5, beliau hendak membelok ke kanan masuk ke arah Lebuh 5, dan memberi isyarat tangan semasa berada di kiri jalan. Tiba-tiba motosikal yang ditunggang responden/plaintif datang dari arah belakang telah melanggar motosikal perayu/defendan dan mengakibatkan beliau cedera dan

luka di beberapa bahagian tubuh badan (rujuk pernyataan pembelaan perayu/defendan bertarikh 14 Mac 2017 (rekod rayuan, ms 20–23), keterangan DW1 (perayu/defendan) di ms 20–22 rekod rayuan tambahan, dan laporan polis perayu/defendan No Trafik Ipoh/006839/16 bertarikh 30 Mac 2016 (eksh D21) di ms 117 rekod rayuan).

LIABILITI

[9] Prinsip yang perlu diguna pakai oleh mahkamah ini tatkala melaksanakan kuasa-kuasa sebagai Mahkamah Rayuan adalah seperti yang diputuskan dalam dalam kes *Chua Chong Cher v Teo Lang Keow & Ors* [1970] 2 MLJ 27; [1970] 1 LNS 18, bilamana Mahkamah Tinggi (Rayuan) Singapura memutuskan:

> ... this court, as an appellate court, is under a duty to re-hear the case by examining the evidence and arriving at its own finding, but always bearing in mind it has neither seen nor heard the witnesses and paying due regard to the trial judge's finding and his reasons therefore.

[10] Kes *Chua Chong Cher* ini telah dibawa sehingga ke Privy Council. Lord Pearson ketika membaca keputusan Privy Council dalam kes *Tay Koh Yat Bus Co Ltd v Chua Chong Cher & Ors* [1972] 1 MLJ 183; [1972] 1 LNS 152 memutuskan seperti berikut:

> ... When findings of primary fact by the trial judge have been based on his view as to the comparative credibility of opposing witnesses, and that view has been reached by observation of the witnesses as they gave their evidence, *an appellate tribunal needs very strong grounds to justify a reversal of such findings*. (Tekanan ditambah.) There are numerous authorities to that effect, and the Federal Court evidently had them in mind. It will be sufficient to cite a passage from Lord Sumner's opinion in *Owners of Steamship Hontestroom v Owners of Steamship Sagaporack* [1927] AC 37 at p 40, which was cited and adopted by Lord Wright in *Powell and Wife v Streatham Manor Nursing Home* [1935] AC 243 at pp 264–265:
>
> > Of course, there is jurisdiction to retry the case ... It is not, however, a mere matter of discretion to remember and take account of this fact; it is a matter of justice and judicial obligation. *None the less, not to have seen the witnesses puts appellate Judges in a permanent position of disadvantage as against the trial judge, and, unless it can be shown that he has failed to use or has palpably misused his advantage, the higher court ought not to take the responsibility of reversing conclusions so arrived at, merely on the result of their own comparisons and criticisms of the witnesses and of their own view of the probabilities of the case*. (Tekanan ditambah.)

[11] Berpegang kepada prinsip yang diputuskan dalam kes *Chua Chong Cher* tersebut, mahkamah ini tidak sewenang-wenangnya mengambil jalan mudah tatkala membuat dapatan mengenai isu liabiliti. Dalam konteks ini,

A mahkamah ini merujuk khususnya kepada alasan penghakiman HMS untuk memahami dari aspek fakta dan undang-undang bagaimana HMS membuat rumusan mengenai isu liabiliti. Seterusnya mahkamah ini meneliti kembali keterangan saksi-saksi utama yang memberi keterangan di hadapan HMS iaitu SP1, SP5 dan DW1.

B

[12] SP1 ialah Sarjan Mohd Tajuddin Abdul Latif, yang merupakan pegawai penyiasat kes ini dan keterangan beliau di hadapan HMS adalah seperti dalam nota keterangan di ms 64–65 rekod rayuan, dan di ms 4–6 rekod rayuan tambahan. SP5 ialah responden/plaintif yang keterangannya di hadapan HMS
C adalah seperti di ms 66–67 rekod rayuan dan di ms 16–20 rekod rayuan tambahan. Manakala DW1 ialah perayu/defendan, dan keterangan beliau di hadapan HMS direkodkan dalam nota keterangan di ms 20–22 rekod rayuan tambahan.

D

[13] SP5 dan DW1, seperti yang boleh diduga, memberi keterangan mengenai kemalangan mengikut versi masing-masing.

[14] Dalam keadaan sebegini, mahkamah ini mempunyai kebebasan,
E berlandaskan prinsip-prinsip yang terpakai, untuk membuat dapatan sendiri, sebagaimana dikatakan oleh Lord Thankerton dalam *Watt (Or Thomas) v Thomas* [1947] 1 All ER 582:

> ... and so the present appeal came within the range of those cases where we were at liberty to act upon our own view of the conflicting evidence.

F

[15] Siti Norma Yaakob HMR (pada waktu itu) ketika membaca keputusan Mahkamah Rayuan dalam kes *Guan Teik Sdn Bhd v Haji Mohd Noor bin Haji Yakob & Ors* [2000] 4 MLJ 433; [2000] 4 CLJ 324; [2000] 1 MLRA 617
G menyatakan sebegini:

> In cases where conflicting evidence are presented before a court, it is the duty of the court not only to weigh such evidence on a balance of probabilities but it is also incumbent upon the court to look at all the surrounding factors and to weigh and evaluate contemporaneous documents that may tend to establish the truth or
H otherwise of a given fact.

[16] Menggunakan prinsip undang-undang yang dinyatakan di atas, mahkamah ini memberi fokus kepada keterangan yang diberikan oleh SP1, iaitu pegawai penyiasat. Prinsip ini dititipkan, antara lain, dalam keputusan
I yang dibuat oleh Lim Beng Choon J dalam kes *Chan Sau Chuan v Choi Kong Chaw & Yap Yun Chan* [1990] MLJU 9; [1991] 2 CLJ Rep 394 apabila beliau memutuskan perkara-perkara yang perlu diambil perhatian apabila mahkamah membuat keputusan untuk menerima keterangan seorang pegawai penyiasat, seperti berikut:

... Taking the evidence of the investigation officer, PW3, first I must mention that this witness has no personal interest in this action between the two parties. The second observation I would like to make is that although PW3 is not an expert witness in the strict sense of the words nevertheless he is more than competent to give his views because of his experience as an investigation officer in traffic accidents and the quality of the evidence he gave in this trial. To my mind he is skilful enough for this court to take into serious consideration of some of the things said by him in his evidence. It is stated in *Sarkar on Evidence* (13th Ed) p 521 that:

> It is the duty of the judge to decide whether the skill of any person in the matter on which evidence of his opinion is offered is sufficient to entitle him to be considered an expert. It is the judge who is to decide the question of competency or fitness (*Bristow v Secqueville* (1850) 19 LJ Ex 289; *R v Silverlock* [1884] 2 QB 766; see *Sheo Tahal v Arjun* 56 IC 879) An expert, in order to be competent as a witness, need not have acquired his knowledge professionally; it is sufficient, so far as the admissibility of the evidence goes, if he has made a special study of the subject, or acquired a special experience therein.

[17] Walaupun perayu/defendan dalam tuntutan pembelaannya mengatakan, antara lain, responden/plaintif tiada lesen memandu, semasa disoal balas oleh peguam perayu/defendan, SP1 memberi keterangan bahawa responden/plaintif ada lesen memandu. Apapun jua, mahkamah ini memutuskan bahawa isu mengenai lesen memandu responden/plaintif tidak relevan bagi maksud rayuan ini.

[18] SP1 memberi deskripsi jelas bagaimana kemalangan berlaku, berdasarkan siasatan yang telah beliau lakukan di tempat kejadian. SP1 telah mengemukakan rajah kasar dan kunci bagi tempat kejadian yang ditandakan sebagai eksh P1 (rujuk ms 68 rekod rayuan). Beliau merumuskan bahawa kemalangan tersebut berlaku di tempat kejadian disebabkan motosikal No ADC 3582 yang ditunggang semasa kejadian oleh perayu/defendan telah menukar haluan arah perjalanan dari kiri untuk membelok ke kanan jalan secara tiba-tiba.

[19] Rumusan SP1 mengenai kemalangan ini adalah seperti dalam penyata saksi ini di ms 64–65 rekod rayuan, keterangan saksi di ms 4–6 rekod rayuan tambahan, dan keputusan penyiasatan kes (eksh P3), di ms 75 rekod rayuan, iaitu pihak yang disalahkan dalam kemalangan ini ialah perayu/defendan.

[20] Mahkamah ini telah meneliti alasan keputusan HMS mengenai dapatan beliau dalam isu liabiliti seperti di perenggan 1–4 alasan tersebut di ms 30–33 rekod rayuan tambahan.

[21] HMS dalam alasan penghakiman beliau telah merumuskan bahawa tindakan perayu/defendan yang membelok secara tiba-tiba ke kananlah yang

menyebabkan kemalangan berlaku. HMS juga dapati perayu/defendan berada di hadapan responden/plaintif dan telah memintas jalan tanpa memberi perhatian atau laluan kepada kenderaan responden/plaintif yang hendak bergerak terus, dan HMS juga dapati perayu/defendan telah mengubah laluan dari kiri ke kanan bagi membelok ke Lebuh 5 tanpa cermat lalu mengakibatkan kemalangan pada hari kejadian.

[22] Berdasarkan nilaian beliau terhadap segala fakta dan leterangan di hadapannya, serta berpandukan prinsip-prinsip yang diputuskan dalam kes *Mohamad Khirul Mizan bin Shafie & Anor v Yue Ah Kai* [2002] 6 MLJ 471; [2002] 8 CLJ 672, *Murugan v Lew Chu Cheong* [1980] 2 MLJ 139, *Govinda Raju & Anor v Laws* [1966] 1 MLJ 188 dan *Jangi Kor & Anor v Palanisamy* [1968] 2 MLJ 81, HMS memutuskan liabiliti 100% terhadap perayu/defendan.

[23] Mahkamah ini dapati dapatan HMS mengenai bagaimana kemalangan berlaku adalah konsisten dengan keterangan saksi berkecuali, SP1. Berdasarkan segala penelitian yang telah dibuat oleh mahkamah ini seperti dinyatakan dalam perenggan-perenggan terdahulu, mahkamah ini memutuskan bahawa dapatan fakta dan undang-undang yang dibuat oleh HMS mengenai isu liabiliti adalah betul.

[24] Atas alasan itu, mahkamah ini memutuskan tiada sebab untuk menganggu dapatan HMS bahawa perayu/defendan adalah 100% bertanggungan atas kemalangan yang berlaku pada 24 Mac 2016 dan rayuan perayu/defendan mengenai isu liabiliti adalah ditolak.

[25] Bagi isu kuantum pula, mahkamah ini membuat keputusan untuk mengekalkan kuantum yang diputuskan oleh HMS bagi segala butiran yang tidak dimasukkan dalam rayuan balas oleh responden/defendan. Bagi butiran yang termasuk dalam rayuan balas oleh responden/defendan, keputusan mahkamah ini seperti dalam perenggan-perenggan selanjutnya di bawah.

RAYUAN BALAS RESPONDEN/PLAINTIF MENGENAI KUANTUM

[26] Responden/plaintif dalam rayuan balasnya bertarikh 7 Disember 2017 mengemukakan sembilan alasan bagi menyokong permohonannya supaya mahkamah ini mengubah kuantum bagi beberapa butiran di bawah kepala ganti rugi am dan ganti rugi khas yang diawadkan oleh HMS.

[27] Semasa di hadapan HMS, responden/plaintif telah membuat tuntutan bagi ganti rugi am dan ganti rugi khas bagi perkara-perkara yang dibutirkan secara khusus dalam ruang 1 dalam Jadual 1 di bawah, dengan jumlah tuntutan bagi setiap butiran seperti dalam ruang 2 Jadual 1.

[28] Perayu/defendan telah berhujah di hadapan HMS bahawa jumlah yang sepatutnya diawadkan oleh HMS bagi setiap butiran yang dituntut oleh responden/plaintif adalah seperti dalam ruang 3 Jadual 1.

[29] Setelah mendengar kedua-dua pihak, HMS telah memberi awad bagi ganti rugi am dan ganti rugi khas kepada responden/plaintif dalam jumlah seperti dinyatakan dalam ruang 4 Jadual 1.

JADUAL 1

RUANG 1	RUANG 2	RUANG 3	RUANG 4
PERINCIAN	KUANTUM YANG DIHUJAHKAN RESPONDEN/ PLAINTIF (RM)	KUANTUM YANG DIHUJAHKAN PERAYU/ DEFENDAN (RM)	KUANTUM YANG DIAWAD OLEH HMS (RM)
GANTI RUGI AM			
Fractured posterior right 9th–11th ribs	40,000	12,000	12,000
(a) Grade V splenic injury; (b) Left kidney injury	(a) 50,000 (b) 38,000	Untuk kedua-dua kecederaan: 45,000	Untuk kedua-dua kecederaan: 50,000
(a) Bilateral base lung contusion; (b) Left psoas; (c) Iliacus muscle contusion	(a) 16,000 (b) & (c) 20,000	Untuk ketiga-tiga kecederaan: 15,000	Untuk ketiga-tiga kecederaan: 20,000
Left transverse process fracture of L2–L5 vertebrae	40,000	40,000	40,000
Small laceration pancreatic tail	17,000	0	2,000
Scars	15,000	10,000	10,000
GANTI RUGI KHAS			
Kos laporan polis, rajah kasar dll			Dibenarkan di bawah kos tindakan

Kos laporan JPJ			Dibenarkan di bawah kos tindakan
Bayaran laporan perubatan			Dibenarkan di bawah kos tindakan
Kos dokumen			Dibenarkan di bawah kos tindakan
Kos pembedahan masa hadapan			5,000
Kos perubatan			Ditolak
Kos baiki motosikal			Ditolak
Kehilangan pendapatan masa hadapan	278,400		Kehilangan pendapatan sebenar: 1,600 x 18 = 28,800 Kehilangan pendapatan masa hadapan: Ditolak
Kos fisio			2,000
Kos perjalanan ahli keluarga ke hospital			500
Kos untuk ahli keluarga membantu responden/ plaintif menjalani kehidupan harian dan membawa responden/ plaintif untuk rawatan susulan.	1,000 sebulan dari tarikh kemalangan x 18 bulan = 18,000		Ditolak

[30] Butiran bagi ganti rugi am dan ganti rugi khas yang dirayu oleh responden/plaintif dalam rayuan balasnya di hadapan mahkamah ini adalah seperti dalam catatan di ruang 5 Jadual 2.

[31] Kuantum bagi setiap butiran yang dirayu oleh responden/plaintif itu

adalah sama dengan kuantum yang dihujahkan di hadapan HMS, seperti dalam catatan di ruang 1 Jadual 2. Perayu/defendan pula mengekalkan hujahannya mengenai kuantum seperti dalam hujahan beliau di hadapan HMS yang dinyatakan dalam ruang 2 Jadual 2.

JADUAL 2

RUANG 1	RUANG 2	RUANG 3	RUANG 4	RUANG 5
PERINCIAN	KUANTUM (HUJAHAN RESPONDEN /PLAINTIF (RM)	KUANTUM (HUJAHAN PERAYU/ DEFENDAN) (RM)	KUANTUM YANG DIAWAD OLEH HMS (RM)	CATATAN
GANTI RUGI AM				
Fractured posterior right 9th–11th ribs	40,000	12,000	12,000	Tidak termasuk dalam rayuan balas ('tiada dalam rayuan')
(a) Grade V splenic injury; (b) Left kidney injury	(a) 50,000 (b) 38,000	Untuk kedua-dua kecederaan: 45,000	Untuk kedua-dua kecederaan: 50,000	Kuantum dirayu dalam rayuan balas ('dalam rayuan')
(a) Bilateral base lung contusion; (b) Left psoas; (c) Iliacus muscle contusion	(a) 16,000 (b) & (c) 20,000	Untuk ketiga-tiga kecederaan: 15,000	Untuk ketiga-tiga kecederaan: 20,000	Dalam rayuan
Left transverse process fracture of L2–L5 vertebrae	40,000	40,000	40,000	Tiada dalam rayuan

Small laceration pancreatic tail	17,000	0	2,000	Dalam rayuan
Scars	15,000	10,000	10,000	Dalam rayuan
GANTI RUGI KHAS				
Kos laporan polis, rajah kasar dll			Dibenarkan di bawah kos tindakan	Tiada dalam rayuan
Kos laporan JPJ			Dibenarkan di bawah kos tindakan	Tiada dalam rayuan
Bayaran laporan perubatan			Dibenarkan di bawah kos tindakan	Tiada dalam rayuan
Kos dokumen			Dibenarkan di bawah kos tindakan	Tiada dalam rayuan
Kos pembedahan masa hadapan			5,000	Tiada dalam rayuan
Kos perubatan			Ditolak	Tiada dalam rayuan
Kos baiki motosikal			Ditolak	Tiada dalam rayuan
Kehilangan pendapatan masa hadapan	278,400		Kehilangan pendapatan sebenar: 1,600 x 18 = 28,800 kehilangan pendapatan masa hadapan: ditolak	Dalam rayuan

Kos fisio			2,000	Tiada dalam rayuan
Kos perjalanan ahli keluarga ke hospital			500	Tiada dalam rayuan
Kos untuk ahli keluarga membantu responden/ plaintif menjalani kehidupan harian dan membawa responden/ plaintif untuk rawatan susulan.	1,000 sebulan dari tarikh kemalangan x 18 bulan = 18,000		Ditolak	Dalam rayuan

[32] Prinsip yang telah sekian lama diguna pakai untuk memacu mahkamah ini dalam melaksanakan bidang kuasa rayuan bagi kes rayuan berkenaan kuantum adalah prinsip mudah faham 'good gracious, is that the sum which has been awarded?'. Prinsip mudah faham ini telah diputuskan dalam kes *United Plywood and Sawmill Ltd v Lock Ngan Loi* [1970] 2 MLJ 237; [1970] 1 LNS 164 apabila Mahkamah Persekutuan memutuskan andainya apabila sesuatu Mahkamah Rayuan melihat jumlah ganti rugi yang diberikan oleh mahkamah di bawahnya terkejut dan berkata 'good gracious, is that the sum which has been awarded?' maka ia memberi satu *signal* yang jelas untuk Mahkamah Rayuan itu mengubah jumlah ganti rugi berkenaan. Gill HMP sewaktu membaca keputusan Mahkamah Persekutuan dalam kes *United Plywood* itu mengatakan:

> ... the assessment of damages in cases of personal injury is one of the most difficult things for either a judge in the first instance or a Court of Appeal. When a man has lost his arm there is no sum in the world that can in the true sense compensate for it. Yet compensation in the form of money is the only way in which he can be granted redress for the injury he has suffered. It is neither possible nor desirable for damages for the loss of an arm to be standardised or rigidly classified, as no two cases are ever alike. But in order to maintain some semblance of uniformity, the amount awarded in past cases, which bear reasonable comparison with the case under review, should serve as a useful guide. *The general principle is that an appellate court can only interfere with the assessment if it is considered so inordinately low or*

inordinately high as to make the court exclaim, good gracious, is that the sum which has been awarded? The sum must be altered, or if it is so much out of line with the discernable trend or pattern of awards in reasonable comparable cases that it must be regarded as a wholly erroneous estimate. (Pekananan ditambah.)

[33] Setelah mengambil kira segala alasan HMS dalam alasan penghakiman beliau mengenai awad yang diberikan seperti dinyatakan dalam perenggan 1–5 di ms 33–50 rekod rayuan tambahan di bawah tajuk 'Dapatan Mahkamah berkaitan kuantum', mahkamah ini mendapati timbul soalan 'good gracious, is that the sum which has been awarded' dan oleh itu mahkamah ini telah membuat keputusan bahawa kuantum yang wajar untuk diawadkan kepada responden/plaintif, berdasarkan kiraan liabiliti 100% terhadap perayu/defendan, adalah seperti dinyatakan di ruang kelima dalam Jadual 3 di bawah:

JADUAL 3

RUANG 1	RUANG 2	RUANG 3	RUANG 4	RUANG 5
PERINCIAN	KUANTUM (HUJAHAN RESPONDEN /PLAINTIF (RM)	KUANTUM (HUJAHAN PERAYU/ DEFENDAN) (RM)	KUANTUM YANG DIAWAD OLEH HMS (RM)	KUANTUM DIAWADKAN OLEH MAHKAMAH INI (RM)
(a) grade V splenic injury; (b)left kidney injury	(a) 50,000 (b) 38,000	45,000	50,000 secara bersekali	(a) 30,000 (b) 30,000 JUMLAH: 60,000
(a) bilateral base lung contusion; (b) left psoas; (c) iliacus muscle contusion	(a) 16,000 (b) & (c) 20,000	15,000	20,000 secara bersekali	(a) 10,000 (b) & (c) 15,000 JUMLAH: 25,000
Small laceration pancreatic tail	17,000	0	2,000	2,000
Scars	15,000	10,000	10,000	10,000

Kehilangan pendapatan masa hadapan	278,400	Tidak dibenarkan	Kehilangan pendapatan sebenar: 1,600 x 18 = 28,800 Kehilangan pendapatan masa hadapan: Ditolak	Dibenarkan kehilangan masa hadapan atas kiraan 900 sebulan x 12 bulan x 5 tahun (tempoh pemulihan) JUMLAH: 54,000
Kos untuk ahli keluarga membantu responden menjalani kehidupan harian dan membawa responden untuk rawatan susulan.	1,000 sebulan dari tarikh kemalangan x 18 bulan =18,000			Secara 'lump sum' berjumlah 5,000

[34] Alasan-alasan bagaimana mahkamah ini mencapai keputusan mengenai kuantum seperti dinyatakan dalam Ruang 5, Jadual 3 di atas adalah seperti berikut:

Kecederaan 'Grade V Splenic' dan buah pinggang bahagian kiri

[35] Mahkamah ini telah meneliti dokumen-dokumen berikut yang menjelaskan perihal kecederaan limpa yang dikategorikan sebagai 'Grade V splenic injury' serta kecederaan buah pinggang di bahagian kiri yang dialami responden/plaintif ekoran kemalangan tersebut:

(a) laporan Dr John J Anantham, Pakar Perunding Bedah Ortopedik bertarikh 28 November 2016 di ms 76–79 rekod rayuan (eksh P4);

(b) surat bertarikh 9 Januari 2017 daripada Dr John J Anantham, Pakar Perunding Bedah Ortopedik di ms 80 rekod rayuan (eksh P4A);

(c) laporan perubatan bertarikh 8 Jun 2016 oleh Dr Amirul Syafiq bin Kamaruddin, Jabatan Ortopedik, Hospital Raja Permaisuri Bainun, Ipoh di ms 101–102 rekod rayuan (eksh P16);

A (d) laporan perubatan oleh Dr Chan Ai Chen, Pakar Pembedahan, Jabatan Pembedahan, Hospital Raja Permaisuri Bainun, Ipoh, bertarikh 22 Mei 2016 di ms 104–105 rekod rayuan (eksh P17);

B (e) laporan perubatan Dr V Manivanna Velupillai, Pakar Perunding Urologi, Mani Specialist Urology Clinic, Ipoh, bertarikh 28 Disember 2016 di ms 106–109 rekod rayuan (eksh P18);

(f) laporan perubatan Dr Ding Chek Lang, Pakar Perunding Bedah Urologi, Hospital Pakar Ipoh bertarikh 21 Julai 2017 di ms 118 rekod rayuan (eksh D22); dan

C (g) laporan perubatan Dato' Dr KS Sivananthan, Pakar Perunding Trauma dan Pembedahan Ortopedik, Hospital Fatimah, Ipoh bertarikh 12 Jun 2017 di ms 119–124 rekod rayuan (eksh D23).

D **[36]** Untuk membantu mahkamah ini memahami dengan mudah dan jelas apakah maksud sebenar 'Grade V splenic injury', mahkamah ini merujuk kepada risalah yang diperoleh dari *Encyclopedia of Intensive Care Medicine*, (2012 Ed), Editors: Jean-Louis Vincent , Jesse B Hall Demetriades D: ((2012) Spleen Injury Grading. In: Vincent JL, Hall JB(eds)Encyclopedia of Intensive Care Medicine. Springer, Berlin, Heidelberg), yang boleh dicapai dari pautan internet di alamat https://link.springer.com. Risalah ini, antara lain, menyatakan seperti berikut:

E

> The severity of splenic injury can objectively be described with a grading system developed by the American Association for the Surgery of Trauma. The grading is based on the CT scan, operative, or autopsy findings. There are five grades of splenic injury. Generally, grades I and II are considered as minor injuries, grade III as a moderate injury, and grades IV and V as severe injuries (See Figures 1-6 below):

F

G

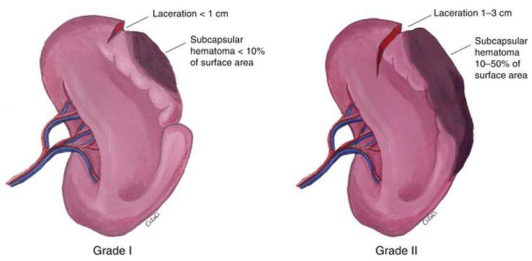
Laceration < 1 cm
Subcapsular hematoma < 10% of surface area
Laceration 1–3 cm
Subcapsular hematoma 10–50% of surface area
Grade I
Grade II

H

I

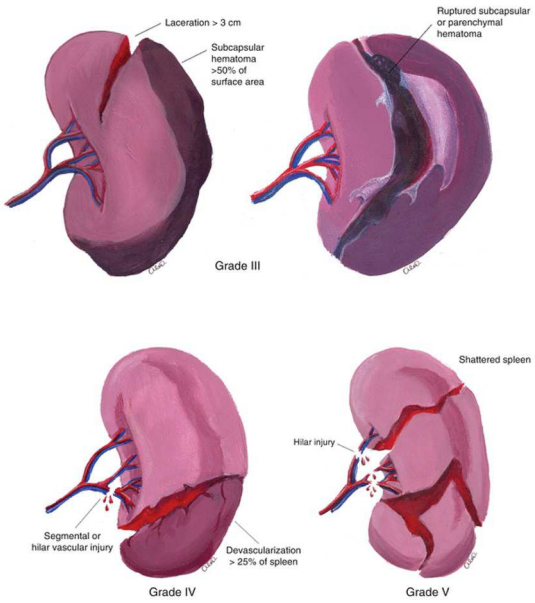

[37] Adalah jelas mengikut maklumat yang dinyatakan itu bahawa pada 'Grade V' tersebut, limpa responden/plaintif bukan lagi mengalami luka/melecet (*laceration*) atau pecah (*ruptured*), tetapi limpa beliau sebenarnya telah hancur berkecai (*shattered*).

[38] Setelah memahami keadaan sebenar kecederaan yang dialami responden/plaintif, dalam menentukan jumlah kuantum yang sesuai dan wajar, saya membuat perbandingan dengan merujuk kepada keputusan Mahkamah Tinggi Johor Bahru dalam kes *Muhammad Nor Helmy Mohd Surah v Mohamad Syahamirul Aizat* [2016] 5 CLJ 155 apabila Mohd Nazlan JC (pada waktu itu) memutuskan kuantum bagi kecederaan limpa dan buah pinggang yang diawadkan kepada perayu dalam kes tersebut seperti berikut:

> [12] In my evaluation, on the issue of the global award for grade III liver injury, grade II splenic injury and grade II right kidney injury, an award for combined effect should not be applicable in the instant case because the nature and impact of the injuries sustained at the three organs are not comparable to that in the examples of loss of both eyes or of both hands submitted by the appellant. I am of the view that the injuries sustained by the appellant primarily stem from an intra-abdominal injury. The lump sum award is also consistent with the approach by the Court of Appeal in *Tan Cheong Poh & Anor v Teoh Ah Keow* [1995] 3 MLJ 89; [1996] 3 CLJ 665 where VC George JCA, delivering the judgment of the Court of Appeal stated thus:
>
> > Where disabilities stem from one injury, the extent of overlap will be such that there would be a merger and hence, allowance for overlapping in computing the

award for pain and suffering and loss of amenities is not good enough. In this case, all the disabilities suffered by the plaintiff stemmed from one injury, i.e. the brain damage, and thus, the judge was right in making a lump sum award instead of making separate assessments for physical and intellectual disabilities, and to allow for overlap thereafter.

[13] Additionally, the intra-abdominal injuries and lacerations had been stitched up and addressed, and there is no disability arising there from. More importantly, even considering the three injuries individually, case law authorities submitted by both parties show that on balance, the global award by the Sessions Court is not manifestly low.

[14] For grade II splenic injury, the appellant is proposing RM40,000, relying on among others *Nur Nasuha Abd Rahman v Norihan Kamarudin* [2012] 2 PIR 54 which however, is a case of a more serious grade III splenic injury with an award of RM50,000. Further, in *Nur Syamimi Muhammad Zahari v Nursedia Abdul Rani* [2013] 2 PIR 63 where the award was similarly RM50,000, the intra-abdominal injury even resulted in loss of spleen. On the other hand, however, in the case of *Mohd JM El Halabi & Anor v Leng Kok Hoong* [2013] 1 PIR 12 which also involved grade III splenic injury, the claimant was awarded RM20,000 even though there were also injuries to both the kidney and the liver, just like in the instant case. For grade III liver injury, although the case of *Abd Razak Rahman v Zulkifli Bakar* [2013] 1 PIR 2 involved the award of RM38,000, the case of *Muhammad Taqiyuddin Omar v Tan Beng Giap & Anor* [2014] 1 PIR 8 involved less than half that amount, at only RM15,000, for the same grade III liver injury.

[15] Accordingly, the award of RM35,000 for the three injuries in this case cannot be said to be manifestly low to justify appellate intervention. Therefore the award of RM35,000 by the Sessions Court for the three injuries is affirmed.

[39] Mahkamah ini dapati prinsip utama yang diputuskan dalam kes *Muhammad Nor Helmy Mohd Surah* itu ialah bahawa kecederaan 'Grade V splenic injury' dan 'left kidney injury' yang dialami oleh responden/plaintif termasuk dalam kategori 'intra-abdominal injuries'. Bagi kecederaan dalam kategori sebegini, setiap kecederaan hendaklah diberi pampasan secara tersendiri dan bukannya secara rangkuman seperti diputuskan oleh HMS. Prinsip kedua ialah jumlah pampasan yang diawadkan oleh mahkamah dalam beberapa kes yang disebut dalam keputusan *Muhammad Nor Helmy Mohd Surah* itu adalah tidak menentu. Terdapat jumlah yang rendah bagi kategori kecederaan yang tinggi dan sebaliknya. Ia merupakan perkara fakta dan terpulanglah kepada hakim yang menentukan jumlah pampasan yang munasabah berdasarkan fakta di hadapannya.

[40] Berdasarkan prinsip-prinsip tersebut, mahkamah ini memutuskan untuk mengubah jumlah ganti rugi yang diawadkan oleh HMS secara bersekali bagi kedua-dua kecederaan itu sebanyak RM50,000 kepada RM30,000 bagi

kecederaan 'Grade V splenic injury' dan RM30,000 bagi kecederaan buah pinggang di bahagian kiri, yakni dengan jumlah keseluruhan RM60,000 bagi kedua-dua kecederaan ini.

Bilateral base lung contusion; left psoas; Iliacus muscle contusion

[41] Bagi penerangan mengenai 'base lung contusion', 'left psoas' dan 'Iliacus muscle contusion', mahkamah ini merujuk keterangan SP2, Dr John Jayakaran Anantham, seorang pakar bedah tulang/ortopedik di hadapan HMS (rujuk ms 6–10, rekod rayuan tambahan). Mahkamah ini juga merujuk keterangan yang diberikan oleh DW2, Dato' Dr Sivananthan a/l K Shanmugam, yang juga merupakan seorang pakar bedah tulang/ortopedik (rujuk ms 22–26, rekod rayuan tambahan). Selain itu, mahkamah ini juga mengambil kira keterangan berbentuk dokumen yang berikut:

(a) laporan Dr John J Anantham, Pakar Perunding Bedah Ortopedik bertarikh 28 November 2016 di ms 76–79 rekod rayuan (eksh P4);

(b) laporan perubatan bertarikh 8 Jun 2016 oleh Dr Amirul Syafiq bin Kamaruddin, Jabatan Ortopedik, Hospital Raja Permaisuri Bainun, Ipoh di ms 101–102 rekod rayuan (eksh P16);

(c) laporan perubatan oleh Dr Chan Ai Chen, Pakar Pembedahan, Jabatan Pembedahan, Hospital Raja Permaisuri Bainun, Ipoh, bertarikh 22 Mei 2016 di ms 104–105 rekod rayuan (eksh P17);

(d) laporan perubatan Dr V Manivanna Velupillai, Pakar Perunding Urologi, Mani Specialist Urology Clinic, Ipoh, bertarikh 28 Disember 2016 di ms 106–109 rekod rayuan (eksh P18); dan

(e) laporan perubatan Dato' Dr KS Sivananthan, Pakar Perunding Trauma dan Pembedahan Ortopedik, Hospital Fatimah, Ipoh bertarikh 12 Jun 2017 di ms 119–124 rekod rayuan (eksh D23).

[42] Apa yang menarik perhatian mahkamah ini adalah keterangan kedua-dua pakar dalam bidang yang sama ini (ortopedik) adalah kecederaan ini mengakibatkan kekangan dalam pergerakan sendi pinggul kiri responden/plaintif. Kedua pakar ini sependapat bahawa jangka masa satu tahun tidak cukup bagi responden/plaintif mendapat penyembuhan dan pergerakan yang optima. Kedua-dua pakar ini juga konsisten dalam pendapat mereka bahawa responden/plaintif perlu melalui proses fisioterapi untuk memperbaiki keadaan beliau. Perbezaan ketara hanyalah apabila Dr John Jayakaran menyatakan pendapat beliau bahawa responden/plaintif tidak akan kembali pulih seperti sebelum kemalangan, dan ini bermakna beliau tidak akan boleh kembali bertugas sebagai seorang penari. Dato' Dr Sivananthan pula merumuskan bahawa dengan fisioterapi berterusan dan semangat kental, responden/plaintif boleh kembali bertugas sebagai seorang penari.

A **[43]** Mahkamah ini dapati HMS telah memberi awad bagi ketiga-tiga kecederaan ini secara dirangkum bersekali dengan jumlah RM20,000. Adalah juga diperhatikan bagi butiran ini peguam perayu/defendan bersetuju dengan dapatan HMS bahawa sesuatu 'contusion' bukannya suatu bentuk kepatahan dan tidak memberi kesan kecacatan, berdasarkan keterangan doktor pakar
B defendan di hadapan HMS seperti dalam nota keterangan di ms 26 rekod rayuan tambahan. Oleh itu peguam perayu/defendan menghujahkan bahawa awad yang munasabah adalah RM15,000.

C **[44]** Mahkamah ini membuat keputusan bahawa walaupun 'contusion' secara sendirinya tidak membawa kepada kecacatan, tetapi ketiga-tiga kecederaan di bawah butiran ini hendaklah dilihat dalam perspektif keseluruhan kecederaan yang dialami responden/plaintif. Apabila dilihat secara keseluruhannya, maka ketiga-tiga kecederaan ini adalah berkait rapat
D dan menyumbang kepada faktor masa yang lama diambil untuk pemulihan penuh responden/plaintif.

[45] Setelah mengambil kira semua faktor yang disebutkan di atas, mahkamah ini memutuskan untuk memberi awad berjumlah RM10,000 bagi
E kecedaraan 'Bilateral base lung contusion' dan RM15,000 untuk 'Left psoas' dan 'Iliacus muscle contusion'.

Small laceration pancreatic tail

F **[46]** Setelah meneliti segala keterangan SP2, Dr John Jayakaran Anantham, seorang pakar bedah tulang/ortopedik di hadapan HMS (rujuk ms 6–10, rekod rayuan tambahan). Mahkamah ini juga merujuk keterangan yang diberikan oleh DW2, Dato' Dr Sivananthan a/l K Shanmugam, yang juga merupakan seorang pakar bedah tulang/ortopedik (rujuk ms 22–26, rekod
G rayuan tambahan), serta keterangan berbentuk dokumen yang berikut:

(a) laporan Dr John J Anantham, Pakar Perunding Bedah Ortopedik bertarikh 28 November 2016 di ms 76–79 rekod rayuan (eksh P4);

(b) laporan perubatan bertarikh 8 Jun 2016 oleh Dr Amirul Syafiq bin
H Kamaruddin, Jabatan Ortopedik, Hospital Raja Permaisuri Bainun, Ipoh di ms 101–102 rekod rayuan (eksh P16); dan

(c) laporan perubatan oleh Dr Chan Ai Chen, Pakar Pembedahan, Jabatan Pembedahan, Hospital Raja Permaisuri Bainun, Ipoh, bertarikh 22 Mei 2016 di ms 104–105 rekod rayuan (eksh P17).

I **[47]** Mahkamah ini memutuskan untuk mengekalkan awad yang diputuskan oleh HMS.

Scars

[48] Dari kesemua laporan perubatan yang dikemukakan sebagai ekshibit, mahkamah ini dapati hanya laporan perubatan oleh Dato' Dr KS Sivananthan bertarikh 12 Jun 2017 di ms 119–124 rekod rayuan (eksh D23) sahaja yang menyebut perihal 'scars'.

[49] Memandangkan kecederaan ini tidak kekal dan bukan kecederaan parah atau serius, maka mahkamah ini memutuskan untuk mengekalkan awad yang telah diberikan oleh HMS bagi butiran ini.

Ganti rugi khas — Kehilangan pendapatan masa hadapan

[50] Prinsip yang terpakai bagi penentuan sesuatu ganti rugi khas adalah sebagaimana diputuskan oleh Mahkamah Persekutuan dalam kes *Ngooi Ku Siong & Anor v Aidi Abdullah* [1985] 1 MLJ 30; [1984] 1 CLJ Rep 294 seperti dinyatakan oleh Syed Agil Barakbah HMP:

> General and special damages distinguished.
>
> General damages refer to the damage which the law 'implies in wrongs actionable per se' and is averred in general terms in the pleadings without the necessity of quantifying the amount. They include future loss of earnings as well as damages for pain and suffering and loss of amenities. They relate to items of damage whether pecuniary or non-pecuniary. Special damages on the other hand have to be specifically pleaded and strictly proved. They refer to past expenses and loss of earnings. The exact loss must be pleaded where the precise amount of item has become clear before the trial. Loss of future earnings or post-trial loss differs from pre-trial loss which comes under special damages. The reason that special damages have to be specifically pleaded is in order to comply with its object which is to crystallize the issue and to put the defendants on their guard and tell them what they have to meet when the case comes on trial (see *Domsalla v Barr* [1969] WLR 630; *Phillips v Phillips* [1878] QBD 127 at p 139 and *Ong Ah Long v Dr S Underwood* [1983] 2 MLJ 324; [1983] CLJ Rep 300).
>
> Loss of future earnings and loss of earning capacity distinguished
>
> There is also a difference between loss of future earnings and loss of earning capacity although both items are under general damages. Future loss of earnings or loss of prospective earnings are awarded for real assessable loss ie, loss that is capable of assessment at the date of the trial. It must be proved by evidence and not by mere speculation. In the absence of such evidence *if the court is satisfied that the plaintiff has suffered a loss of earning capacity, he will be awarded a sum as part of the general damages for his disability suffered as a result of the injuries sustained, instead of compensation for loss of future earnings. It arises where there is a residual risk that the plaintiff might be thrown out of work altogether at some future date. The risk must be real and not speculative or fanciful.* (Penekanan ditambah.)

[51] Prinsip yang diputuskan oleh Mahkamah Persekutuan dalam kes *Ngooi Ku Siong* ini diterima pakai dalam banyak kes selepas itu. Yang terkini adalah apabila Mahkamah Rayuan dalam kes *Majlis Perubatan Malaysia & Anor v Asia*

Pacific Higher Learning Sdn Bhd [2018] 1 LNS 761 juga telah merujuk dan menerimapakai prinsip yang diputuskan dalam kes itu tatkala Nallini Pathmananthan HMR membaca keputusan Mahkamah Rayuan seperti berikut:

> It is trite that a claim for special damages ought to be fully particularised. In *Ong Ah Long v Dr S Underwood* [1983] 2 MLJ 324; [1983] CLJ Rep 300 it was held that an amendment seeking to introduce special damages ought to be fully particularised in order to make known to the opposing party the type of claim and evidence that it will be confronted with at trial. There has been no atttempt to fully explain this claim nor more importantly to set out the basis for the claim in any sufficient detail. Given the size of this additional claim sought to be brought in at this late stage, the need for particularisation becomes even greater (see also *Ngooi Ku Siong & Anor v Aidi Abdullah* [1985] 1 MLJ 30; [1984] 1 CLJ Rep 294; [1984] 2 CLJ 163, *Perrestrello E Companhia Limitada v United Paint CO* [1969] 3 All ER 479 and *Pal Associates Sdn Bhd v The Syndicate of the Press of the University of Cambridge being authorised by the Chancellor Masters and Scholars of the University of Cambridge* [2014] 10 MLJ 728; [2013] 1 LNS 398).

[52] Setelah mengambil kira prinsip yang diputuskan dalam kes *Ngooi Ku Siong* itu, dan dengan merujuk secara khususnya kepada keterangan-keterangan saksi dan dokumen berikut:

(a) keterangan saksi-saksi SP2 (Dr John Jayakaran, Orthopaedic Surgeon), SP3 (Nur Ashqrun bt Samsuri, Penolong SUK Negeri Perak), dan DW2 (Dato Dr Sivanathan, Consultant Orthopaedic Surgeon);

(b) laporan Dr John J Anantham, Pakar Perunding Bedah Ortopedik bertarikh 28 November 2016 di ms 76–79 rekod rayuan (eksh P4);

(c) surat bertarikh 9 Januari 2017 daripada Dr John J Anantham, Pakar Perunding Bedah Ortopedik di ms 80 rekod rayuan (eksh P4A);

(d) laporan perubatan bertarikh 8 Jun 2016 oleh Dr Amirul Syafiq bin Kamaruddin, Jabatan Ortopedik, Hospital Raja Permaisuri Bainun, Ipoh di ms 101–102 rekod rayuan (eksh P16);

(e) laporan perubatan oleh Dr Chan Ai Chen, Pakar Pembedahan, Jabatan Pembedahan, Hospital Raja Permaisuri Bainun, Ipoh, bertarikh 22 Mei 2016 di ms 104–105 rekod rayuan (eksh P17);

(f) laporan perubatan Dr V Manivanna Velupillai, Pakar Perunding Urologi, Mani Specialist Urology Clinic, Ipoh, bertarikh 28 Disember 2016 di ms 106–109 rekod rayuan (eksh P18);

(g) laporan perubatan Dr Ding Chek Lang, Pakar Perunding Bedah Urologi, Hospital Pakar Ipoh bertarikh 21 Julai 2017 di ms 118 rekod rayuan (eksh D22);

(h) laporan perubatan Dato' Dr KS Sivananthan, Pakar Perunding Trauma dan Pembedahan Ortopedik, Hospital Fatimah, Ipoh bertarikh 12 Jun 2017 di ms 119–124 rekod rayuan (eksh D23);

(i) surat tawaran lantikan responden/plaintif untuk bekerja secara kontrak bagi jawatan Artis Budaya Gred B17 daripada Suruhanjaya Perkhidmatan Awam Negeri Perak bertarikh 9 Oktober 2015 di ms 81–83 rekod rayuan (eksh P5);

(j) surat lantikan semula responden/plaintif secara kontrak daripada Pejabat Setiausaha Kerajaan Negeri Perak bertarikh 13 Oktober 2016 di ms 84–84 rekod rayuan (eksh P6); dan

(k) surat daripada Pejabat Setiausaha Kerajaan Negeri Perak bertarikh 18 Mei 2017 di ms 92–92 rekod rayuan (eksh P10).

[53] Mahkamah ini berpuas hati bahawa walaupun HMS telah mengawadkan kepada responden/plaintif sejumlah RM28,800 untuk kehilangan pendapatan sebenar (*actual loss of earnings*), mahkamah ini dapati responden/plaintif juga telah berjaya menunjukkan kehilangan pendapatan masa hadapan beliau, yang bukannya berdasarkan suatu kiraan yang 'remote' atau spekulatif.

[54] Gaji pokok yang diterima oleh responden/plaintif sejak dua tahun bekerja sebagai Artis Budaya dengan Pejabat Setiausaha Kerajaan Negeri Perak ialah RM936 sebulan. Selain gaji pokok itu, beliau juga menerima emolumen sebanyak RM665 sebulan. Bagi tujuan awad kehilangan pendapatan masa hadapan, mahkamah ini mengambil kira hanya gaji pokok responden/plaintif yang dibundarkan kepada RM900 sebulan. Mahkamah ini mengambil kira tempoh pemulihan sepenuhnya responden/plaintif akan memakan masa selama lima tahun. Maka, mahkamah ini membenarkan awad bagi kehilangan pendapatan masa hadapan untuk responden/plaintif atas kiraan RM900 sebulan x 12 bulan x 5 tahun dengan jumlah keseluruhan sebanyak RM54,000. Jumlah ini adalah jauh lebih rendah dari jumlah yang dituntut oleh responden/plaintif iaitu RM278,400.

[55] Mahkamah ini juga membenarkan pembayaran bagi kos untuk ahli keluarga membantu responden/plaintif menjalani kehidupan harian dan membawa responden/plaintif untuk rawatan susulan pada kadar 'lump sum' berjumlah RM5,000. Jauh ini juga jauh lebih rendah berbanding jumlah yang dituntut oleh responden/plaintif iaitu RM18,000.

[56] Berdasarkan segala dapatan mahkamah ini seperti diperincikan di atas, mahkamah ini menolak rayuan perayu/defendan dengan kos dan membenarkan rayuan balas responden/plaintif dengan perincian seperti dinyatakan dalam perenggan-perenggan terdahulu.

[57] Selanjutnya mahkamah ini memerintahkan kos sebanyak RM10,000 dibayar kepada responden/plaintif.

[58] Atas permohonan peguam responden/plaintif, mahkamah memerintahkan keseluruhan jumlah awad dan kos didepositkan ke dalam akaun pelanggan peguam responden. Atas permohonan peguam perayu/defendan, deposit rayuan RM1,000 dikembalikan kepada peguam perayu.

Rayuan perayu/defendan ditolak dengan kos dan rayuan balas responden/plaintif dibenarkan.

Dilaporkan oleh Nabilah Syahida Abdullah Salleh